EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.6.24
KOM(2011) 380 galutinis

2011/0167 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Sąjungos ir jos valstybių narių, Australijos, Japonijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinių Meksikos Valstijų, Kanados, Korėjos Respublikos, Maroko Karalystės, Naujosios Zelandijos, Singapūro Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos prekybos susitarimo dėl kovos su klastojimu sudarymo

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Prekybos susitarimu dėl kovos su klastojimu (ACTA) siekiama nustatyti aiškią tarptautinę sistemą, kuri padėtų Europos Sąjungai veiksmingai kovoti su intelektinės nuosavybės teisių (INT) pažeidimais. Šie pažeidimai kenkia teisėtai prekybai ir ES konkurencingumui, o vėliau tai turi neigiamų pasekmių ekonomikos augimui ir darbo vietų kūrimui. Į ACTA įtrauktos naujausios INT užtikrinimo nuostatos, įskaitant nuostatas dėl civilinių, baudžiamųjų, pasienio ir skaitmeninės aplinkos priemonių, patikimos ACTA Šalių bendradarbiavimo sistemos, kurios joms padėtų tas priemones įgyvendinti, ir geriausios patirties, skirtos veiksmingam INT užtikrinimui, nustatymas.

2. Nors ACTA nekeičia ES *acqui*s, nes ES teisė jau yra gerokai pažangesnė nei dabartiniai tarptautiniai standartai, Susitarimu bus nustatytas naujas tarptautinis standartas, pagrįstas Pasaulio prekybos organizacijos TRIPS sutartimi (patvirtinta 1994 m.). Taigi Susitarimas bus naudingas ES eksporto teisių turėtojams, veikiantiems pasaulio rinkoje ir šiuo metu kenčiantiems dėl sisteminių ir plačiai paplitusių savo autorių teisių, prekių ženklų, patentų, dizaino ir geografinių nuorodų pažeidimų užsienyje.

3. Be to, ACTA yra darnus susitarimas, nes jame visapusiškai atsižvelgiama į piliečių teises ir svarbių suinteresuotųjų šalių, kaip antai vartotojų, interneto paslaugų teikėjų ir besivystančių šalių partnerių, problemas.

4. 2008 m. balandžio 14 d. Tarybai patvirtinus derybų nurodymus, 2008 m. birželio 3 d. buvo pradėtos derybos. Susitarimas pasiektas 2010 m. lapkričio 15 d., o tekstas pradėtas rengti lapkričio 25 d., pasibaigus 11 derybų raundų.

5. Apie derybas ES valstybėms narėms buvo pranešama žodžiu ir raštu per Tarybos prekybos politikos komitetą. Rotacijos tvarka ES pirmininkaujančios valstybės narės vedė derybas dėl baudžiamųjų priemonių vykdymo, remdamosi vieningomis ir vienbalsiai Nuolatinių atstovų komitete Tarybos patvirtintomis pozicijomis. Be to, apie derybų eigą Europos Parlamentui buvo nuolat pranešama per Tarptautinės prekybos komitetą (INTA), per 2010 m. įvykusius tris plenarinius posėdžius Europos Parlamentą informavo ir Komisijos narys De Guchtas. 2010 m lapkričio 24 d. Europos Parlamentas patvirtino rezoliuciją, kuria pritariama ACTA.

6. Į ACTA įtraukta daug su vykdymu susijusių baudžiamųjų nuostatų, kurios patenka į SESV 83 straipsnio 2 dalies aprėptį. Šios susitarimo dalys, kitaip nei dalys, kurioms taikomas 207 straipsnis, priklauso pasidalijamosios kompetencijos sričiai (SESV 2 straipsnio 2 dalis). Kai dalykas priklauso pasidalijamajai kompetencijai, teisiškai privalomus aktus gali priimti arba Europos Sąjunga, arba valstybės narės. Dėl ACTA pasirašymo ir sudarymo Komisija pasirinko nesiūlyti, kad baudžiamųjų nuostatų vykdymo srityje Europos Sąjunga pasinaudotų savo kompetencija pagal SESV 83 straipsnio 2 dalį. Komisijai tai atrodo tinkama, nes derantis dėl ACTA nebuvo ketinama pakeisti ES *acquis* arba suderinti ES teisės aktus dėl baudžiamųjų nuostatų, pažeidus intelektinės nuosavybės teises, vykdymo. Todėl Komisija siūlo, kad ACTA pasirašytų ir sudarytų tiek ES, tiek visos valstybės narės.

7. Komisijos pozicija dėl ACTA ir SESV 83 straipsnio 2 dalies neturi įtakos Komisijos pozicijai dėl kitoms iniciatyvoms ateityje taikytinos ES pasidalijamosios kompetencijos, nustatytos SESV 83 straipsnio 2 dalyje.

2011/0167 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl Europos Sąjungos ir jos valstybių narių, Australijos, Japonijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinių Meksikos Valstijų, Kanados, Korėjos Respublikos, Maroko Karalystės, Naujosios Zelandijos, Singapūro Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos prekybos susitarimo dėl kovos su klastojimu sudarymo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą[1],

kadangi:

(1) 2008 m. balandžio 14 d. Taryba leido Komisijai Europos Sąjungos ir jos valstybių narių vardu pradėti derybas dėl daugiašalio prekybos susitarimo dėl kovos su klastojimu.

(2) Šios derybos buvo baigtos ir 2010 m. lapkričio 25 d. pradėtas rengti Europos Sąjungos ir jos valstybių narių, Australijos, Japonijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinių Meksikos Valstijų, Kanados, Korėjos Respublikos, Maroko Karalystės, Naujosios Zelandijos, Singapūro Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos prekybos susitarimas dėl kovos su klastojimu.

(3) Pagal ... Tarybos sprendimą Nr. …/2010/ES[2] Susitarimas Europos Sąjungos vardu pasirašytas …

(4) Šis Susitarimas turėtų būti patvirtintas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Europos Sąjungos ir jos valstybių narių, Australijos, Japonijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinių Meksikos Valstijų, Kanados, Korėjos Respublikos, Maroko Karalystės, Naujosios

---

[1] OL C , , p. .

[2] OL : įrašykite sprendimo numerį ir paskelbimo nuorodą.

Zelandijos, Singapūro Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos prekybos susitarimas dėl kovos su klastojimu[3] patvirtinamas Europos Sąjungos vardu.

Sudaromo Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas paskiria asmenį, įgaliotą Europos Sąjungos vardu deponuoti Susitarime numatytą prisijungimo dokumentą ir taip išreikšti Europos Sąjungos sutikimą laikytis Susitarimo.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną. Sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Susitarimo įsigaliojimo data skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta

Tarybos vardu
Pirmininkas

[3] OL : 1 išnašoje įrašykite Susitarimo paskelbimo nuorodą.

PRIEDAS

Europos Sąjungos ir jos valstybių narių, Australijos, Japonijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinių Meksikos Valstijų, Kanados, Korėjos Respublikos, Maroko Karalystės, Naujosios Zelandijos, Singapūro Respublikos ir Šveicarijos Konfederacijos susitarimas dėl kovos su klastojimu

Šio Susitarimo Šalys,

Pažymėdamos, kad veiksmingas intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimas yra būtinas visų pramonės šakų ekonominiam augimui visame pasaulyje skatinti;

Pažymėdamos, kad dėl suklastotų ir piratinių prekių ir intelektinės nuosavybės teisių neatitinkančios medžiagos platinimo paslaugų kenkiama teisėtai prekybai ir darniam pasaulio ekonomikos vystymuisi, teisių turėtojai ir teisėti verslo subjektai patiria didelių finansinių nuostolių, o kai kuriais atvejais tai tampa pajamų organizuotam nusikalstamumui šaltiniu ir kelia kitokių pavojų visuomenei;

Norėdamos glaudesniu tarptautiniu bendradarbiavimu ir veiksmingesne tarptautine veikla kovoti su tokiu klastojimo plitimu;

Ketindamos numatyti TRIPS sutartį papildančias veiksmingas ir tinkamas priemones intelektinės nuosavybės teisėms užtikrinti ir atsižvelgdamos į atitinkamų teisinių sistemų ir praktikos skirtumus;

Norėdamos užtikrinti, kad pačios priemonės ir procedūros intelektinės nuosavybės teisėms užtikrinti netaptų kliūtimis teisėtai prekybai;

Norėdamos spręsti intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo problemas, įskaitant skaitmeninėje erdvėje daromus pažeidimus, visų pirma atsižvelgdamos į autorių ir gretutines teises, tokiu būdu, kad būtų derinamos susijusių teisių turėtojų, paslaugų teikėjų ir naudotojų teisės ir interesai;

Norėdamos skatinti paslaugų teikėjus ir teisių turėtojus bendradarbiauti ir spręsti atitinkamų skaitmeninės erdvės pažeidimų klausimus;

Norėdamos, kad šis Susitarimas būtų naudingas ir tarptautinei vykdomajai veiklai, ir atitinkamų tarptautinių organizacijų bendradarbiavimui;

Pripažindamos principus, nustatytus 2001 m. lapkričio 14 d. Ketvirtojoje PPO ministrų konferencijoje patvirtintoje *Dohos deklaracijoje dėl TRIPS sutarties ir visuomenės sveikatos*;

susitaria:

I skyrius. Pradinės nuostatos ir bendrosios apibrėžtys

1 SKIRSNIS. PRADINĖS NUOSTATOS

1 straipsnis. Ryšys su kitais susitarimais

Šiame Susitarime nėra nuostatų, kuriomis būtų nukrypstama nuo bet kokių Šalies įsipareigojimų, susijusių su bet kuria kita Šalimi, pagal esamus susitarimus, įskaitant TRIPS sutartį.

2 straipsnis. Įsipareigojimų pobūdis ir taikymo sritis

1. Šio Susitarimo nuostatas įgyvendina kiekviena Šalis. Savo teisėje Šalis gali įgyvendinti griežtesnes intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo nuostatas, nei reikalaujama šiuo Susitarimu, jeigu jų užtikrinimas neprieštarauja šio Susitarimo nuostatoms. Kiekviena Šalis savo teisinėje sistemoje ir praktikoje gali nustatyti tinkamą šio Susitarimo nuostatų įgyvendinimo būdą.

2. Šiame Susitarime nėra nuostatų, kuriomis būtų nustatytas įsipareigojimas dėl išteklių paskirstymo intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimui ir įstatymų įgyvendinimo užtikrinimui apskritai.

3. TRIPS sutarties I dalyje, ypač 7 ir 8 straipsniuose, išdėstyti tikslai ir principai šiam Susitarimui taikomi *mutatis mutandis*.

3 straipsnis. Ryšys su standartais, susijusiais su intelektinės nuosavybės teisėmis ir jų taikymo sritimi

1. Šiuo Susitarimu nepažeidžiamos Šalies teisės nuostatos, kuriomis reglamentuojamos intelektinės nuosavybės teisės, jų įgijimas, taikymo sritis ir išsaugojimas.

2. Šiame Susitarime nėra nuostatų, kuriomis būtų nustatytas Šalies įsipareigojimas taikyti priemones, jei intelektinės nuosavybės teisės pagal jos įstatymus ir kitus teisės aktus nesaugomos.

4 straipsnis. Informacijos privatumas ir atskleidimas

1. Šiame Susitarime nėra nuostatų, kuriomis iš Šalies būtų reikalaujama atskleisti:

   a) informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų jos teisei, įskaitant teisės aktus, kuriais ginamos teisės į privatumą, arba tarptautiniams susitarimams, kurių šalis ji yra;

   b) konfidencialią informaciją, kurios atskleidimas trukdytų vykdyti teisės aktus ar kitaip prieštarautų viešajam interesui, arba

c) konfidencialią informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų teisėtiems konkrečių viešųjų ar privačiųjų įmonių prekybos interesams.

2. Jei Šalis pateikia rašytinės informacijos pagal šio Susitarimo nuostatas, informaciją gaunanti Šalis, laikydamasi savo teisės ir praktikos, informaciją atskleidžia ir naudoja tik tiems tikslams, kuriems ši informacija buvo pateikta, išskyrus atvejus, kai iš anksto gaunamas informaciją teikiančios Šalies sutikimas.

2 SKIRSNIS. BENDROSIOS APIBRĖŽTYS

5 straipsnis. Bendrosios apibrėžtys

Šiame Susitarime, jeigu nenustatyta kitaip:

a) **ACTA** – Prekybos susitarimas dėl kovos su klastojimu;

b) **Komitetas** – pagal V skyrių (Institucijų susitarimai) įsteigtas ACTA komitetas;

c) **kompetentingos institucijos** – atitinkamos teisminės, administracinės arba teisėsauginės institucijos pagal Šalies teisę;

d) **prekės su suklastotu prekės ženklu** – bet kokios prekės, įskaitant pakuotę, su be leidimo naudojamu prekės ženklu, kuris yra identiškas tokioms prekėms tinkamai užregistruotam prekės ženklui arba kurio esminių aspektų negalima atskirti nuo tokio prekės ženklo ir kuriuo tokiu būdu pažeidžiamos konkretaus prekės ženklo turėtojo teisės pagal šalies, kurioje taikomos II skyriuje (Intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo teisinis pagrindas) nustatytos procedūros, teisę;

e) **valstybė** – suprantama taip pat, kaip apibrėžta PPO susitarimo paaiškinimuose;

f) **muitinis tranzitas** – muitinės procedūra, pagal kurią prekės gabenamos iš vienos muitinės įstaigos į kitą atliekant muitinį tikrinimą;

g) **dienos** – kalendorinės dienos;

h) **intelektinė nuosavybė** – visos intelektinės nuosavybės kategorijos, kurioms taikomi TRIPS sutarties II dalies 1–7 skirsniai;

i) **tranzitu gabenamos prekės** – prekės, kurioms taikoma **muitinio tranzito** arba **perkrovos** procedūra;

j) **asmuo** – fizinis arba juridinis asmuo;

k) **autorių teises pažeidžiančios piratinės prekės** – bet kokios prekės, kurios yra kopijos, padarytos be teisių turėtojo ar tinkamai jo įgalioto asmens gamybos šalyje sutikimo ir tiesiogiai ar netiesiogiai pagamintos iš prekės, iš kurios tos kopijos padarymas būtų autorių teisių ar gretutinių teisių pažeidimas pagal šalies, kurioje taikomos II skyriuje

(Intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo teisinis pagrindas) nustatytos procedūros, teisę;

l) **teisių turėtojas** – federacija arba asociacija, kuri pagal teisinį statusą gali užtikrinti intelektinės nuosavybes teises;

m) **teritorija** – taikant II skyriaus (Intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo teisinis pagrindas) 3 skirsnį (Pasienyje taikomos priemonės) Šalies muitų teritorija ir visos laisvosios prekybos zonos[4];

n) **perkrova** – muitinės procedūra, pagal kurią atliekant muitinį tikrinimą prekės perkeliamos iš transporto priemonės, kuria jos importuojamos, į transporto priemonę, kuria jos eksportuojamos, vienos muitinės įstaigos, kuri yra ir importo, ir eksporto įstaiga, zonoje;

o) **TRIPS sutartis** – *Sutartis dėl intelektinės nuosavybės teisių aspektų, susijusių su prekyba*, pridedama kaip PPO sutarties 1C priedas;

p) **PPO** – Pasaulio prekybos organizacija ir

q) **PPO susitarimas** – 1994 m. balandžio 15 d. Marakešo susitarimas, kuriuo įsteigta Pasaulio prekybos organizacija.

II skyrius. Intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo teisinis pagrindas

1 SKIRSNIS. BENDRIEJI ĮPAREIGOJIMAI

6 straipsnis. Su vykdymu susiję bendrieji įpareigojimai

1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad jos teisėje būtų nustatytos vykdymo procedūros, kurias taikant būtų galima imtis efektyvių veiksmų prieš bet kokį šiame Susitarime numatytą intelektinės nuosavybės teisių pažeidimą, įskaitant skubias pažeidimų prevencijos taisomąsias priemones ir taisomąsias priemones, kurios atgrasytų nuo tolesnių pažeidimų. Šios procedūros turi būti taikomos taip, kad nebūtų kuriama kliūčių teisėtai prekybai ir kad būtų numatytos apsaugos nuo piktnaudžiavimo jomis priemonės.

2. Šio skyriaus nuostatoms įgyvendinti patvirtintos, išlaikytos arba taikomos procedūros yra sąžiningos ir nešališkos ir jomis nustatytos visų dalyvių, kuriems taikomos tokios procedūros, kad jie būtų tinkamai saugomi, teisės. Šios procedūros neturi būti dirbtinai sudėtingos ar brangios, taip pat neturi būti nepagrįstai ribojamas ar nepateisinamai vilkinamas laikas.

[4] Dėl didesnio tikrumo Šalys pripažįsta, kad **laisvosios prekybos zona** – šalies teritorijos dalis, kurioje esančios prekės importo mokesčių atžvilgiu yra laikomos esančiomis už muitų teritorijos ribų.

3. Įgyvendindama šio skyriaus nuostatas, kiekviena Šalis atsižvelgia į būtinybę užtikrinti pažeidimo rimtumo, trečiųjų šalių interesų, taikomų priemonių, taisomųjų priemonių ir sankcijų proporcingumą.

4. Šiame skyriuje nėra nuostatų, kuriomis būtų reikalaujama, kad savo pareigūnams Šalis taikytų atsakomybę už atliekant oficialias pareigas padarytus veiksmus.

2 SKIRSNIS. CIVILINIŲ NUOSTATŲ VYKDYMAS[5]

7 straipsnis. Civilinės procedūros

1. Kiekviena Šalis teisių turėtojams suteikia galimybę pasinaudoti civiliniu teismo procesu dėl visų intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo, kaip nurodyta šiame skirsnyje.

2. Kadangi administracine tvarka išnagrinėjus bylos esmę, galima nurodyti vykdyti kokią nors civilinę taisomąją priemonę, kiekviena Šalis nustato, kad ši tvarka atitinka principus, iš esmės lygiaverčius tiems, kurie išdėstyti šiame skirsnyje.

8 straipsnis. Teismo nustatyti draudimai

1. Kiekviena Šalis nustato, kad civiliniuose teismo procesuose dėl intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo jos teisminės institucijos būtų įgaliotos priimti šaliai nepalankų nurodymą nebedaryti pažeidimų, *inter alia*, nurodymą, skirtą tai šaliai arba, jei reikia, trečiajai šaliai, kuriai taikoma atitinkamos teisminės institucijos jurisdikcija, kad prekės, su kuriomis siejamas intelektinės nuosavybės teisių pažeidimas, negalėtų patekti į prekybos kanalus.

2. Nepaisant kitų šio skirsnio nuostatų ir su sąlyga, kad Šalis laikosi TRIPS sutarties II dalies nuostatų, kuriomis konkrečiai aptariamas toks naudojimas, Šalis gali iš kovai su vyriausybių ar vyriausybės įgaliotų trečiųjų šalių naudojimusi be teisių turėtojo leidimo turimų taisomųjų priemonių taikyti tik atlyginimo mokėjimo taisomąsias priemones. Kitais atvejais taikomos šiame skirsnyje numatytos taisomosios priemonės arba, kai šios priemonės neatitinka Šalies teisės, priimami teismo sprendimai ir nustatoma atitinkama kompensacija.

9 straipsnis. Žala

1. Kiekviena Šalis nustato, kad civiliniuose teismo procesuose dėl intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo jos teisminės institucijos yra įgaliotos nurodyti pažeidėjui, kuris sąmoningai arba turėdamas pagrindą žinoti dalyvavo pažeidžiamojoje veikoje, atlyginti teisių turėtojo žalą taip, kad būtų kompensuota dėl pažeidimo teisių turėtojo patirta žala. Nustatydamos dėl intelektinės nuosavybės teisių pažeidimo padarytos žalos dydį, Šalies teisminės institucijos yra įgaliotos svarstyti galimybę taikyti, *inter alia*, bet kokią teisių turėtojo siūlomą visavertę ir teisėtą priemonę, kuri gali apimti prarastą pelną, neteisėtų prekių ar paslaugų vertę, nustatytą pagal rinkos kainą, arba siūlomą mažmeninę kainą.

---

[5] Į šio skirsnio taikymo sritį Šalis gali neįtraukti patentų ir neatskleistos informacijos apsaugos.

2. Bent autorių arba gretutinių teisių pažeidimo ir prekių ženklų klastojimo atvejais kiekviena Šalis nustato, kad civiliniuose teismo procesuose jos teisminės institucijos yra įgaliotos nurodyti, kad pažeidėjas teisių turėtojui sumokėtų pažeidėjo gautą pelną, siejamą su pažeidimu. Šalis gali laikyti, kad šis pelnas yra 1 dalyje nurodytos žalos dydis.

3. Be to, atsižvelgdama į autorių teisių arba gretutinių kūrinių, fonogramų ar jų atlikimo teisių apsaugos pažeidimus ir prekių ženklų klastojimo atvejais kiekviena Šalis nustato arba išlaiko sistemą, pagal kurią nustatomas vienas ar daugiau toliau išdėstytų dalykų:

   a) iš anksto nustatyta žala arba

   b) prielaidos[6] , nustatyti žalos dydį, kuris būtų pakankamas teisių turėtojui pažeidimu padarytai žalai atlyginti, arba

   c) papildoma žala, susijusi bent su autorių teisėmis.

4. Kai Šalis nustato 3 dalies a punkte nurodytą taisomąją priemonę arba 3 dalies b punkte nurodytas prielaidas, ji užtikrina, kad arba jos teisminės institucijos, arba teisių turėtojas turėtų teisę pasirinkti tokią taisomąją priemonę arba prielaidas, kaip alternatyvą priemonėms, nurodytoms 1 ir 2 dalyse.

5. Kiekviena Šalis nustato, kad, baigus civilinį teismo procesą bent dėl autorių ar gretutinių teisių arba prekių ženklų pažeidimo, jos teisminės institucijos, jei tinka, būtų įgaliotos nurodyti, kad pralaimėjusi šalis apmokėtų šalies, kurios naudai priimtas teismo sprendimas, teismo išlaidas ar mokesčius ir atlyginimą atitinkamam advokatui arba bet kokias kitas išlaidas, numatytas pagal Šalies teisę.

10 straipsnis. Kitos taisomosios priemonės

1. Bent atsižvelgdama į autorių teises pažeidžiančias piratines prekes ir prekes su suklastotu prekės ženklu, kiekviena Šalis nustato, kad civiliniuose teismo procesuose, teisių turėtojų prašymu, jos teisminės institucijos būtų įgaliotos nurodyti, kad tokios neteisėtos prekės būtų sunaikintos, išskyrus ypatingus atvejus, be jokio atlygio.

2. Be to, kiekviena Šalis nustato, kad jos teisminės institucijos būtų įgaliotos nurodyti, kad medžiagos ir priemonės, kurios buvo daugiausia naudojamos gaminant ar kuriant tokias neteisėtas prekes, nedelsiant ir be jokio atlygio būtų sunaikintos arba jų būtų atsikratyta ne prekybos kanalais taip, kad iki minimumo būtų sumažinta tolesnių pažeidimų rizika.

3. Šalis gali nustatyti šiame straipsnyje aprašytas taisomąsias priemones, kurios turi būti vykdomos pažeidėjo sąskaita.

---

[6] 3 dalies b punkte nurodytos prielaidos gali apimti prielaidą, kad žalos dydis yra: i) prekių, kurios pažeidžia nagrinėjamąją intelektinės nuosavybės teisės turėtojo teisę ir kurios faktiškai priskiriamos tretiesiems asmenims, kiekis padaugintas iš už teisių turėtojo parduotą vieną prekės vienetą gauto pelno dydžio, jei nebuvo padaryta pažeidimų, arba ii) pagrįstas honoraras, arba iii) vienkartinė išmoka, nustatyta remiantis tokiais dalykais, kaip bent honorarų arba atlyginimo, kurie būtų turėję būti sumokėti, jeigu pažeidėjas būtų paprašęs leidimo naudotis nagrinėjamąja intelektinės nuosavybės teise, dydis.

11 straipsnis. Su pažeidimu susijusi informacija

Nepažeisdama savo teisės pirmenybės, informacijos šaltinių konfidencialumo apsaugos arba asmens duomenų tvarkymo tvarkos, kiekviena Šalis nustato, kad civiliniuose teismo procesuose dėl intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo jos teisminės institucijos būtų įgaliotos, teisių turėtojui pagrįstai paprašius, nurodyti, kad pažeidėjas (arba kitais atvejais – įtariamas pažeidėjas) teisių turėtojui arba teisminėms institucijoms bent įrodymų rinkimo tikslais pateiktų atitinkamą informaciją, kurią turi arba kontroliuoja pažeidėjas ar įtariamas pažeidėjas, kaip nustatyta jos galiojančiuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose. Tokia informacija gali apimti informaciją apie bet kokį asmenį, bet kokiu būdu susijusį su pažeidimu arba įtariamu pažeidimu, ir apie gamybos priemones arba neteisėtų ar įtariamų neteisėtų prekių ar paslaugų platinimo kanalus, įskaitant trečiųjų asmenų, kurie įtariami dalyvavę gaminant ir platinant tokias prekes ar paslaugas, tapatybę ir jų naudojamus platinimo kanalus.

12 straipsnis. Laikinosios priemonės

1. Kiekviena Šalis nustato, kad jos teisminės institucijos yra įgaliotos nurodyti imtis neatidėliotinų ir veiksmingų laikinųjų priemonių:

   a) prieš šalį arba, jei tinka, trečiąją šalį, kuri pavaldi atitinkamos teisminės institucijos jurisdikcijai, kad būtų užkirstas kelias pažeisti bet kokią intelektinės nuosavybės teisę, visų pirma užkirstas kelias prekėms, susijusioms su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimu, patekti į prekybos kanalus;

   b) kad būtų išsaugoti reikalingi, su įtariamu pažeidimu susiję įrodymai.

2. Kiekviena Šalis nustato, kad jos teisminės institucijos yra įgaliotos, esant reikalui, patvirtinti laikinąsias priemones *inaudita altera parte*, ypač kai dėl bet kokio delsimo gali būti padaryta nepataisoma žala teisių turėtojui arba kai yra įrodoma rizika, kad gali būti sunaikinti įrodymai. *Inaudita altera parte* teismo procesuose kiekviena Šalis savo teismines institucijas įgalioja gavus prašymų imtis laikinųjų priemonių veikti operatyviai ir priimti sprendimą nedelsiant.

3. Bent autorių arba gretutinių teisių pažeidimo ir prekių ženklų klastojimo atvejais kiekviena Šalis nustato, kad civiliniuose teismo procesuose jos teisminės institucijos yra įgaliotos nurodyti areštuoti arba kitaip sulaikyti įtartinas prekes ir su pažeidimo veiksmu susijusias medžiagas ir priemones ir bent prekių ženklų klastojimo atvejais – su pažeidimu susijusius dokumentinius įrodymus, jų originalus ar kopijas.

4. Kiekviena Šalis nustato, kad jos teisminės institucijos yra įgaliotos reikalauti, kad atsižvelgdamas į laikinąsias priemones pareiškėjas pateiktų bet kokį pagrįstai jam prieinamą įrodymą, kuris būtų pakankamai įtikinamas, kad pareiškėjo teisė yra pažeidžiama arba kad toks pažeidimas neišvengiamas, ir nurodyti, kad pareiškėjas pateiktų užstatą ar lygiavertę garantiją, kurios pakaktų apginti atsakovui ir užkirsti kelią piktnaudžiavimui. Toks užstatas arba lygiavertė garantija neturi tapti nepagrįsta kliūtimi norint kreiptis į teismą dėl tokių laikinųjų priemonių.

5. Kai laikinosios priemonės atšaukiamos arba kai jos nustoja galioti dėl kokios nors pareiškėjo veiklos ar neveikimo, arba jei vėliau paaiškėja, kad intelektinės nuosavybės teisės nebuvo pažeistos, teisminės institucijos yra įgaliotos nurodyti, kad gavus atsakovo prašymą

pareiškėjas suteiktų atsakovui atitinkamą kompensaciją už bet kokią šiomis priemonėmis sukeltą žalą.

3 SKIRSNIS. PASIENYJE TAIKOMOS PRIEMONĖS[78]

13 straipsnis. Pasienyje taikomų priemonių taikymo sritis[9]

Šalis, kuri, nuosekliai laikydamasi intelektinės nuosavybės teisių apsaugos sistemos Šalies viduje ir nepažeisdama TRIPS sutarties reikalavimų, jei reikia, nustato veiksmingas intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo pasienyje priemones, turėtų veikti taip, kad nebūtų nepagrįstai diskriminuojamos atskiros intelektinės nuosavybės teisės ir nebūtų kuriama kliūčių teisėtai prekybai.

14 straipsnis. Mažos siuntos ir asmeninis bagažas

1. Kiekviena Šalis šį skirsnį taiko komercinės paskirties prekėms, siunčiamoms mažomis siuntomis.

2. Šalis gali netaikyti šio skirsnio nedideliam nekomercinės paskirties prekių, esančių asmeniniame keliautojo bagaže, kiekiui.

15 straipsnis. Teisių turėtojo teikiama informacija

Kiekviena Šalis leidžia savo kompetentingoms institucijoms prašyti, kad teisių turėtojas pateiktų atitinkamos informacijos, kuri kompetentingoms institucijoms padėtų pasienyje taikyti šiame skirsnyje nurodytas priemones. Šalis taip pat gali leisti, kad teisių turėtojas teiktų atitinkamą informaciją jos kompetentingoms institucijoms.

16 straipsnis. Pasienyje taikomos priemonės

1. Kiekviena Šalis patvirtina arba išlaiko siuntų importo ir eksporto procedūras, pagal kurias:

   a) jos muitinė gali veikti savo iniciatyva, kad sustabdytų įtartinų prekių išleidimą, ir

   b) jei reikia, teisių turėtojas gali prašyti Šalies kompetentingų institucijų sustabdyti įtartinų prekių išleidimą.

2. Šalis gali patvirtinti arba išlaikyti procedūras, taikomas įtartinoms tranzitu gabenamoms prekėms arba kitose situacijose, kai prekėms taikomas muitinis tikrinimas, kurį atliekant:

---

[7] Kai Šalis iš esmės nebekontroliuoja prekių judėjimo per savo sieną su kita Šalimi, su kuria ji sudariusi muitų sąjungą, iš jos neturi būti reikalaujama prie tos sienos taikyti šio skirsnio nuostatas.

[8] Laikoma, kad nėra privaloma taikyti šiame skirsnyje nustatytą tvarką prekėms, kurias į kitos šalies rinką pateikia teisių turėtojas arba tai vyksta su jo sutikimu.

[9] Šalys susitaria, kad į šio skirsnio taikymo sritį neįeina patentai ir neviešinamos informacijos apsauga.

a) jos muitinė gali veikti savo iniciatyva, kad sustabdytų įtartinų prekių išleidimą arba sulaikytų įtartinas prekes, ir

b) jei reikia, teisių turėtojas gali prašyti jos kompetentingų institucijų sustabdyti įtartinų prekių išleidimą arba sulaikyti įtartinas prekes.

17 straipsnis. Teisių turėtojo teikiamas prašymas

1. Kiekviena Šalis nustato, kad jos kompetentingos institucijos reikalautų, kad teisių turėtojas, prašantis taikyti 16 straipsnio (Pasienyje taikomos priemonės) 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte aprašytas procedūras, pateiktų tinkamų įrodymų, kurie įtikintų kompetentingas institucijas, kad pagal procedūras taikančios Šalies teisę yra *prima facie* įrodymų, kad pažeidžiamos intelektinės nuosavybės teisių turėtojo teisės, ir suteiktų pakankamai informacijos, kuri, kaip galima pagrįstai manyti, būtų žinoma teisių turėtojui ir pagal kurią kompetentingos institucijos galėtų įtartinas prekes pagrįstai atpažinti. Dėl reikalavimo pateikti pakankamai informacijos neturi būti nepagrįstai netaikomos 16 straipsnio (Pasienyje taikomos priemonės) 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte aprašytos procedūros.

2. Kiekviena Šalis sudaro galimybę teikti prašymus sustabdyti įtartinų prekių išleidimą arba sulaikyti įtartinas prekes[10] atliekant muitinį tikrinimą jos teritorijoje. Šalis gali nustatyti, kad tokie prašymai gali būti teikiami dėl kelių siuntų. Šalis gali nustatyti, kad teisių turėtojo prašymu prašymas sustabdyti įtartinų prekių išleidimą arba sulaikyti įtartinas prekes gali būti vykdomas atrinktuose įvažiavimo ir išvažiavimo punktuose atliekant muitinį tikrinimą.

3. Kiekviena Šalis užtikrina, kad per pagrįstą laikotarpį kompetentingos institucijos praneštų pareiškėjui, ar jos priėmė prašymą. Kai kompetentingos institucijos priima prašymą, jos taip pat praneša pareiškėjui, kiek laiko prašymas galioja.

4. Šalis gali nustatyti, kad tais atvejais, kai pareiškėjas piktnaudžiavo 16 straipsnio (Pasienyje taikomos priemonės) 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte aprašytomis procedūromis arba kai yra svarių priežasčių, jos kompetentingos institucijos yra įgaliotos atsisakyti priimti prašymą, sustabdyti jo nagrinėjimą arba jį panaikinti.

18 straipsnis. Užstatas arba lygiavertė garantija

Kiekviena Šalis nustato, kad jos kompetentingos institucijos yra įgaliotos reikalauti, kad teisių turėtojas, prašantis taikyti 16 straipsnio (Pasienyje taikomos priemonės) 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte aprašytas procedūras, pateiktų pagrįstą užstatą arba lygiavertę garantiją, kuri būtų pakankama apsaugoti atsakovui ir kompetentingoms institucijoms ir užkirsti kelią piktnaudžiavimui. Kiekviena Šalis nustato, kad toks užstatas arba lygiavertė garantija neturi tapti nepagrįsta kliūtimi netaikyti šių procedūrų. Šalis gali nustatyti, kad toks užstatas gali būti garantinis raštas, kad atsakovas nepatirs jokių nuostolių ar žalos dėl jokio prekių išleidimo sustabdymo arba sulaikymo, jeigu kompetentingos institucijos nustatys, kad prekės buvo teisėtos. Tik ypatingais atvejais arba teismo nurodymu Šalis gali leisti atsakovui atsiimti įtartinas prekes, jei jis pateikia garantinį raštą ar kitą užstatą.

---

[10] Reikalavimui numatyti galimybę teikti prašymus taikomi įsipareigojimai nustatyti procedūras, aprašytas 16 straipsnio (Pasienyje taikomos priemonės) 1 dalies b punkte ir 2 dalies b punkte.

19 straipsnis. Pažeidimo nustatymas

Kiekviena Šalis patvirtina arba išlaiko procedūras, pagal kurias per pagrįstą laikotarpį po 16 straipsnyje (Pasienyje taikomos priemonės) aprašytų procedūrų inicijavimo jos kompetentingos institucijos gali nustatyti, ar įtartinos prekės pažeidžia intelektinės nuosavybės teises.

20 straipsnis. Taisomosios priemonės

1. Kiekviena Šalis nustato, kad jos kompetentingos institucijos yra įgaliotos nurodyti sunaikinti prekes po to, kai pagal 19 straipsnį (Pažeidimo nustatymas) nustatoma, kad prekės yra neteisėtos. Jeigu prekės nesunaikinamos, kiekviena Šalis užtikrina, išskyrus ypatingus atvejus, kad tokių prekių būtų atsikratoma ne prekybos kanalais taip, kad teisių turėtojui nebūtų padaryta jokios žalos.

2. Kad prekes su suklastotu prekės ženklu būtų leista parduoti prekybos kanalais, neužtenka tiesiog pašalinti neteisėtai uždėtą prekės ženklą , išskyrus ypatingus atvejus.

3. Šalis gali nustatyti, kad jos kompetentingos institucijos yra įgaliotos taikyti administracines nuobaudas po to, kai pagal 19 straipsnį (Pažeidimo nustatymas) nustatoma, kad prekės yra neteisėtos.

21 straipsnis. Mokesčiai

Kiekviena Šalis nustato, kad bet koks prašymo pateikimo, prekių saugojimo arba sunaikinimo mokestis, kurį atsižvelgdamos į šiame skirsnyje aprašytas procedūras turi nustatyti jos kompetentingos institucijos, neturi nepagrįstai trukdyti taikyti šias procedūras.

22 straipsnis. Informacijos atskleidimas

Nepažeidžiant Šalies įstatymų, susijusių su privatumu ir informacijos konfidencialumu:

a) Šalis gali įgalioti savo kompetentingas institucijas teisių turėtojui suteikti informacijos apie konkrečias prekių siuntas, įskaitant prekių aprašą ir kiekį, kad padėtų aptikti neteisėtas prekes;

b) Šalis gali įgalioti savo kompetentingas institucijas teisių turėtojui suteikti informacijos apie prekes, įskaitant prekių aprašą ir kiekį, siuntėjo, importuotojo, eksportuotojo arba gavėjo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą ir, jei žinoma, prekių kilmės šalį, prekių gamintojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, bet tuo neapsiribojant, ir pagal 19 straipsnį (Pažeidimo nustatymas) padėti nustatyti, ar prekės teisėtos;

c) jeigu Šalis nenustatė, kad jos kompetentingoms institucijoms suteiktas b punkte aprašytas įgaliojimas, bent importuotų prekių atveju, kai kompetentingos institucijos areštavo įtartinas prekes arba kitu atveju – pagal 19 straipsnį (Pažeidimo nustatymas) nustatė, kad prekės yra neteisėtos, Šalis įgalioja savo kompetentingas institucijas per

trisdešimt dienų[11] nuo arešto arba pažeidimo nustatymo teisių turėtojui suteikti informacijos apie tokias prekes, įskaitant prekių aprašą ir kiekį, siuntėjo, importuotojo, eksportuotojo arba gavėjo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą ir, jei žinoma, prekių kilmės šalį, prekių gamintojo vardą, pavardę ar pavadinimą ir adresą, bet tuo neapsiribojant.

4 SKIRSNIS. BAUDŽIAMŲJŲ NUOSTATŲ VYKDYMAS

23 straipsnis. Nusikalstama veika

1. Kiekviena Šalis nustato, kad bent tyčinio prekės ženklo klastojimo arba autorių ar gretutinių teisių piratavimo komerciniais tikslais atvejais turi būti taikomas baudžiamasis procesas ir sankcijos[12]. Šiame skirsnyje komerciniais tikslais vykdomi veiksmai apima bent veiksmus, vykdomus kaip komercinė veikla siekiant tiesioginės ar netiesioginės ekonominės ar komercinės naudos.

2. Kiekviena Šalis nustato baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas, taikomas tais atvejais, kai, prekiaujant ir vykstant komercinei prekybai, tyčia importuojamos[13] ir viduje naudojamos etiketės ar pakuotės[14]:

   a) ant kurių be leidimo uždėtas ženklas, identiškas jos teritorijoje užregistruotam prekės ženklui, arba ženklas, kurio negalima atskirti nuo jos teritorijoje užregistruoto prekės ženklo, ir

   b) kurios skirtos naudoti ant parduodamų prekių arba teikiant paslaugas, kurios yra identiškos prekėms ar paslaugoms, kurioms toks prekės ženklas užregistruotas.

3. Atitinkamais atvejais Šalis gali taikyti baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas už kinematografinių kūrinių kopijavimą be leidimo kino filmo rodymo patalpoje, kuri dažniausiai būna atvira visuomenei.

4. Dėl šiame straipsnyje nurodytų nusikaltimų, už kuriuos Šalis taiko baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas, ta Šalis užtikrina, kad pagal jos teisę būtų numatyta baudžiamoji atsakomybė už pagalbą ir bendrininkavimą.

5. Jei reikia, kiekviena Šalis patvirtina tokias priemones, derančias su jos teisiniais principais, kad būtų galima nustatyti juridinių asmenų atsakomybę (kuri gali būti baudžiamoji) už šiame

---

11 Šiame straipsnyje **dienos** yra darbo dienos.

12 Kiekviena Šalis laiko, kad tyčinis prekių su suklastotu prekės ženklu ar autorių teises pažeidžiančių piratinių prekių importas ar eksportas komerciniais tikslais yra neteisėta veika, už kurią taikoma baudžiamoji tvarka pagal šį straipsnį. Šalis gali laikytis įsipareigojimų, susijusių su prekių su suklastotu prekės ženklu ar autorių teises pažeidžiančių piratinių prekių importu ir eksportu, nustatydama, kad tokių prekių platinimas, pardavimas ar siūlymas jas parduoti komerciniais tikslais yra neteisėta veika, už kurią baudžiama.

13 Šalis gali laikytis įsipareigojimų, susijusių su etikečių ar pakuotės importu, taikydama su platinimu susijusias priemones.

14 Šalis gali laikytis pagal šioje dalyje nustatytų įsipareigojimų, nustatydama, kokia baudžiamojo proceso tvarka ir sankcijos turi būti taikomos už bandymus pažeisti prekių ženklų teisę.

straipsnyje nurodytus nusikaltimus, už kuriuos Šalis taiko baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas. Ši atsakomybė neapriboja fizinių asmenų, padariusių baudžiamuosius nusikaltimus, baudžiamosios atsakomybės.

24 straipsnis. Sankcijos

Kiekviena Šalis nustato sankcijas už 23 straipsnio (Nusikalstama veika) 1, 2 ir 4 dalyse nurodytus nusikaltimus, kurios apima įkalinimą ir pakankamai dideles pinigines baudas[15], kad būtų atgrasoma nuo galimų pažeidimų ateityje, ir kurios atitinka už panašaus sunkumo nusikaltimus skiriamų sankcijų lygį.

25 straipsnis. Areštas, konfiskavimas ir sunaikinimas

1. Atsižvelgdama į 23 straipsnio (Nusikalstama veika) 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus nusikaltimus, už kuriuos Šalis taiko baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas, ta Šalis nustato, kad jos kompetentingos institucijos būtų įgaliotos nurodyti areštuoti prekes su įtariamai suklastotu prekės ženklu arba įtariamai autorių teises pažeidžiančias piratines prekes, visas susijusias medžiagas ir priemones, naudotas atliekant įtariamą pažeidimą, dokumentinius įrodymus, susijusius su tariamu pažeidimu, ir visą turtą, gautą tiesiogiai ar netiesiogiai vykdant veiklą, kuria tariamai pažeidžiamos teisės.

2. Jeigu tam, kad galėtų išduoti 1 dalyje nurodytą nurodymą, Šalis reikalauja identifikuoti daiktus, kurie turi būti areštuoti, ta Šalis nereikalauja, kad daiktai būtų aprašyti smulkiau nei reikalinga tam, kad juos būtų galima identifikuoti arešto tikslais.

3. Atsižvelgdama į 23 straipsnio (Nusikalstama veika) 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus nusikaltimus, už kuriuos Šalis taiko baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas, ta Šalis nustato, kad jos kompetentingos institucijos yra įgaliotos nurodyti konfiskuoti arba sunaikinti visas prekes su suklastotu prekės ženklu arba autorių teises pažeidžiančias piratines prekes. Jeigu prekės su suklastotu prekės ženklu arba autorių teises pažeidžiančios piratinės prekės nesunaikinamos, kompetentingos institucijos užtikrina, išskyrus ypatingus atvejus, kad tokių prekių būtų atsikratoma ne prekybos kanalais taip, kad teisių turėtojui nebūtų padaryta jokios žalos. Kiekviena Šalis užtikrina, kad tokios prekės būtų konfiskuojamos arba sunaikinamos be jokio atlygio pažeidėjui.

4. Atsižvelgdama į 23 straipsnio (Nusikalstama veika) 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus nusikaltimus, už kuriuos Šalis nustato baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas, ta Šalis nustato, kad jos kompetentingos institucijos yra įgaliotos nurodyti areštuoti arba sunaikinti medžiagas ir priemones, daugiausia naudotas kuriant prekes su suklastotu prekės ženklu arba autorių teises pažeidžiančias piratines prekes, ir bent rimtų nusikaltimų atvejais – visą turtą, gautą tiesiogiai ar netiesiogiai vykdant veiklą, kuria pažeidžiamos teisės. Kiekviena Šalis užtikrina, kad tokios medžiagos, priemonės arba turtas būtų konfiskuojamos arba sunaikinamos be jokio atlygio pažeidėjui.

---

[15] Suprantama, kad Šalis nėra įpareigota numatyti galimybę lygiagrečiai taikyti įkalinimą ir pinigines baudas.

5. Atsižvelgdama į 23 straipsnio (Nusikalstama veika) 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodytus nusikaltimus, už kuriuos Šalis taiko baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas, ta Šalis gali nustatyti, kad jos teisminės institucijos yra įgaliotos nurodyti:

   a) areštuoti turtą, kurio vertė atitinka turto, tiesiogiai ar netiesiogiai sukurto arba gauto vykdant veiklą, kuria tariamai pažeidžiamos teisės, vertę, ir

   b) konfiskuoti turtą, kurio vertė atitinka turto, tiesiogiai ar netiesiogiai sukurto arba gauto vykdant veiklą, kuria pažeidžiamos teisės, vertę.

26 straipsnis. Baudžiamųjų nuostatų vykdymas ex officio

Kiekviena Šalis nustato, kad atitinkamais atvejais jos kompetentingos institucijos gali veikti savo iniciatyva, kad galėtų inicijuoti tyrimą arba teisinius veiksmus, susijusius su 23 straipsnio (Nusikalstama veika) 1, 2, 3 ir 4 dalyse nurodyta nusikalstama veika, už kurią Šalis taiko baudžiamojo proceso tvarką ir sankcijas.

5 SKIRSNIS. INTELEKTINĖS NUOSAVYBĖS TEISIŲ UŽTIKRINIMAS SKAITMENINĖJE ERDVĖJE

27 straipsnis. Teisių užtikrinimas skaitmeninėje erdvėje

1. Kiekviena Šalis užtikrina, kad jos teisėje būtų nustatyta 2 skirsnyje (Civilinių nuostatų vykdymas) ir 4 skirsnyje (Baudžiamųjų nuostatų vykdymas) nurodytų procedūrų užtikrinimo tvarka, pagal kurią būtų galima imtis efektyvių veiksmų kovojant su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais skaitmeninėje erdvėje, įskaitant skubias taisomąsias priemones pažeidimams išvengti ir taisomąsias priemones, kurios atgrasytų nuo tolesnių pažeidimų.

2. Papildant 1 dalies nuostatas kiekviena Šalis taiko teisių užtikrinimo tvarką kovojant su autorių teisių arba gretutinių teisių pažeidimais skaitmeniniuose tinkluose, pvz., didelio masto platinimo priemonių naudojimu neteisėtais tikslais. Ši tvarka taikoma taip, kad nebūtų kuriama kliūčių teisėtai veiklai, įskaitant elektroninę prekybą, ir kad pagal tos Šalies teisę būtų užtikrintos pagrindinės teises, kaip antai žodžio laisvė, teisė į nešališką procesą ir privatumo apsauga[16].

3. Kiekviena Šalis siekia skatinti bendradarbiavimą verslo bendruomenėje, kad būtų veiksmingai kovojama su prekės ženklo, autorių teisių arba gretutinių teisių pažeidimais, tuo pat metu pagal tos Šalies teisę užtikrinant teisėtą konkurenciją ir pagrindines teises, kaip antai žodžio laisvė, teisė į nešališką procesą ir privatumo apsauga.

4. Šalis pagal joje galiojančius įstatymus ir kitus teisės aktus gali įgalioti kompetentingas institucijas nurodyti interneto paslaugų teikėjui skubiai pateikti informaciją teisės turėtojui, pagal kurią būtų galima nustatyti tariamai pažeidimą padariusį abonentą, jeigu teisės turėtojas

[16] Pavyzdžiui, nepažeidžiant Šalies teisės aktų priimti arba toliau taikyti interneto paslaugų teikėjų atsakomybės apribojimus nustatančias arba taisomąsias priemones, apsaugant teisėtus teisių turėtojo interesus.

pateikė teisiškai galiojantį skundą dėl prekės ženklo, autoriaus teisių arba gretutinių teisių pažeidimo ir jeigu tokios informacijos reikia, kad tos teisės būtų apsaugotos ar užtikrintos. Ši tvarka taikoma taip, kad nebūtų kuriama kliūčių teisėtai veiklai, įskaitant elektroninę prekybą, ir kad pagal tos Šalies teisę būtų užtikrintos pagrindinės teises, kaip antai žodžio laisvė, teisė į nešališką procesą ir privatumo apsauga.

5. Kiekviena Šalis nustato tinkamą teisinę apsaugą ir veiksmingas teisines taisomąsias priemones, neleidžiančias išvengti veiksmingų techninių apsaugos priemonių[17], kurias autoriai, atlikėjai ar fonogramų gamintojai naudoja savo teisėms užtikrinti ir kuriomis ribojami neteisėti veiksmai, susiję su jų kūriniais, kūrinių atlikimu ir fonogramomis, kurių naudoti neleidžia autoriai, atlikėjai ar fonogramų gamintojai arba tai draudžiama teisės aktais.

6. Siekiant užtikrinti 5 dalyje nurodytą tinkamą teisinę apsaugą ir veiksmingas teisines taisomąsias priemones, kiekviena Šalis teikia apsaugą bent šiais atvejais:

   a) jos teisės aktuose nustatytais atvejais, kai:

      i) veiksmingos techninės apsaugos priemonės neteisėtai vengiamos žinant arba turint pagrįstų priežasčių žinoti ir

      ii) teikiamos paslaugos visuomenei arba prekiaujama prietaisais arba produktais, įskaitant kompiuterines programas, kurie padeda išvengti veiksmingų techninės apsaugos priemonių, ir

   b) prietaisų arba produktų, įskaitant kompiuterines programas, gamybos, importo arba platinimo ar paslaugų teikimo atvejais, kai:

      i) minėti prietaisai, produktai ar paslaugos sukurti arba pagaminti siekiant išvengti veiksmingų techninės apsaugos priemonių arba

      ii) jų paskirtis komerciniu požiūriu yra ribota, išskyrus jų paskirtį veiksmingoms techninės apsaugos priemonėms išvengti. [18]

7. Siekiant apsaugoti elektroninę informaciją apie teisių valdymą[19] kiekviena Šalis nustato tinkamą teisinę apsaugą ir veiksmingas teisines taisomąsias priemones kiekvienam asmeniui,

---

17 Šiame straipsnyje **techninės apsaugos priemonės** – bet kokia technologija, prietaisas ar sudedamoji dalis, skirta tinkamai veikiant užkirsti kelią veiksmams arba riboti veiksmus, susijusius su kūriniais, jų atlikimu ar fonogramomis, kuriuos pagal Šalies teisės aktus draudžia autoriai, atlikėjai ar fonogramų gamintojai. Nepažeidžiant Šalies teisės aktuose nustatyto autorių teisių arba gretutinių teisių taikymo, techninės apsaugos priemonės laikomos veiksmingomis tais atvejais, kai saugomų kūrinių naudojimą, jų atlikimą ar fonogramų naudojimą autoriai, atlikėjai ar fonogramų gamintojai kontroliuoja taikydami tinkamą prieigos kontrolės arba apsaugos tvarką, pvz., kodavimą arba šifravimą arba kopijų kontrolės sistemą, kuria užtikrinama siekiama apsauga.

18 Įgyvendinant 5 ir 6 dalies nuostatas Šalis nėra įpareigojama reikalauti, kad kuriant vartotojams skirtus elektronikos, telekomunikacijų arba informatikos produktus arba kuriant ar parenkant tokių produktų sudedamąsias dalis būtų atsižvelgiama į konkrečią techninę apsaugos priemonę, jei produktas nepažeidžia priemonių, kuriomis įgyvendinamos tos nuostatos.

19 Šiame straipsnyje elektroninė **informacija apie teisių valdymą** yra:

a) informacija, pagal kurią atpažįstamas kūrinys, jo atlikimas arba fonograma, kūrinio autorius, atlikėjas arba fonogramų gamintojas arba bet kokios teisės į kūrinį, jo atlikimą arba fonogramą turėtojas;

b) informacija apie kūrinio naudojimo, jo atlikimo arba fonogramos naudojimo nuostatas ir sąlygas arba

kuris sąmoningai be leidimo atliko kurį nors toliau nurodytą veiksmą žinodamas arba, civilinių taisomųjų priemonių atveju, turėdamas pagrindo žinoti, kad jo veiksmai sukels, leis padaryti, palengvins ar nuslėps autorių teisių arba gretutinių teisių pažeidimą:

a) panaikina arba pakeičia elektroninę informaciją apie teisių valdymą;

b) platina, platinimo tikslais importuoja, transliuoja, skelbia arba viešina kūrinių, jų atlikimo ar fonogramų kopijas, žinodamas, kad elektroninė informacija apie teisių valdymą be leidimo buvo panaikinta ar pakeista.

8. Nustatant tinkamą teisinę apsaugą ir veiksmingas teisines taisomąsias priemones pagal 5 ir 7 dalies nuostatas, Šalis gali priimti arba toliau taikyti atitinkamus priemonių, kuriomis įgyvendinamos 5, 6 ir 7 dalių nuostatos, apribojimus arba išimtis. 5, 6 ir 7 dalyse nustatytos prievolės vykdomos nepažeidžiant teisių, apribojimų, išimčių arba apsaugos būdų, susijusių su autorių teisių arba gretutinių teisių pažeidimais pagal Šalies teisę.

III skyrius. Užtikrinimo tvarka

28 straipsnis. Įgūdžiai, informacija ir vidaus koordinavimas

1. Kiekviena Šalis ragina kompetentingas už intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimą atsakingas institucijas gerinti specialius su ta sritimi susijusius įgūdžius.

2. Kiekviena Šalis skatina rinkti ir analizuoti statistinius duomenis ir kitą su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais susijusią svarbią informaciją ir kaupti informaciją apie geriausią patirtį užkertant kelią pažeidimams ir su jais kovojant.

3. Kiekviena Šalis prireikus skatina vidaus koordinavimą tarp kompetentingų už intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimą atsakingų institucijų ir remia bendrus jų veiksmus.

4. Kiekviena Šalis prireikus skatina oficialių ir neoficialių priemonių, kaip antai patariamųjų grupių, kūrimą ir išsaugojimą, kad kompetentingos institucijos galėtų susipažinti su teisės turėtojų ir kitų susijusių suinteresuotųjų šalių nuomonėmis.

29 straipsnis. Rizikos pasienyje valdymas

1. Siekiant veiksmingiau užtikrinti intelektinės nuosavybės teises pasienyje kompetentinga Šalies institucija gali:

a) konsultuotis su susijusiomis suinteresuotosiomis šalimis ir su kitų Šalių kompetentingomis už intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimą atsakingomis

---

c) visi skaičiai arba kodai, kuriais perteikiama a ir b punktuose nurodyta informacija,
kai tokia informacija pridedama prie kūrinio, jo atlikimo arba fonogramos kopijos arba pateikiama skelbiant arba viešinant kūrinį, jo atlikimą arba fonogramą.

institucijomis, siekiant nustatyti ir valdyti didelę riziką ir skatinti tos rizikos mažinimo veiksmus, ir

b) dalytis informacija apie intelektinės nuosavybės teisių pasienyje užtikrinimą su kitų Šalių kompetentingomis institucijomis, įskaitant svarbią informaciją, kuria remiantis patikros tikslais lengviau nustatyti ir atrinkti krovinius, kuriuose įtariama esant neteisėtų prekių.

2. Areštavus pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises pagamintas importuojamas prekes, Šalies kompetentingos institucijos gali suteikti eksporto Šaliai informacijos, reikalingos nustatant su areštuotų prekių eksportu susijusias šalis ir prekes. Eksporto Šalies kompetentingos institucijos pagal tos Šalies teisę gali imtis veiksmų prieš tas šalis ir būsimus krovinius.

30 straipsnis. Skaidrumas

Siekiant skatinti intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo tvarkos skaidrumą, kiekviena Šalis pagal savo teisę ir politikos kryptis imasi atitinkamų priemonių, kad paskelbtų ar kitokiu būdu pateiktų visuomenei informacijos apie:

a) jos teisėje numatytą tvarką, taikomą siekiant užtikrinti intelektinės nuosavybės teises, už šį teisių užtikrinimą atsakingas kompetentingas institucijas ir pagalbą teikiančius kontaktinius asmenis;

b) susijusius įstatymus ir kitus teisės aktus, galutinius teismo sprendimus ir bendro taikymo administracinius sprendimus, susijusius su intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimu, ir

c) jos pastangas siekiant sukurti veiksmingą intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimo ir apsaugos sistemą.

31 straipsnis. Visuomenės informavimas

Kiekviena Šalis, jei reikia, skatina priimti priemones, kuriomis didinamas visuomenės informuotumas apie intelektinės nuosavybės teisių apsaugos svarbą ir neigiamus intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų padarinius.

32 straipsnis. Pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises pagamintų prekių sunaikinimas ir aplinkos apsauga

Pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises pagamintos prekės sunaikinamos pagal Šalies, kurioje vyksta sunaikinimas, įstatymus ir kitus teisės aktus, susijusius su aplinkos apsauga.

IV skyrius.

TARPTAUTINIS BENDRADARBIAVIMAS

33 straipsnis. Tarptautinis bendradarbiavimas

1. Kiekviena Šalis pripažįsta, kad tarptautinis bendradarbiavimas yra labai svarbus siekiant veiksmingai apsaugoti intelektinės nuosavybės teises ir kad jį reikėtų skatinti, neatsižvelgiant į pažeidžiant intelektinės nuosavybės teises pagamintų prekių kilmę arba teisės turėtojo buvimo vietą ar tautybę.

2. Kovojant su intelektinės nuosavybės teisių pažeidimais, visų pirma su prekės ženklo klastojimu ir autorių teisių arba gretutinių teisių piratavimu, Šalys, jei reikia, skatina kompetentingų institucijų, atsakingų už intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimą, bendradarbiavimą. Į tokį bendradarbiavimą gali būti įtrauktas bendradarbiavimas teisėsaugos srityje, susijęs su baudžiamųjų nuostatų vykdymu, ir bendradarbiavimas dėl pasienyje taikomų šiuo Susitarimu nustatytų priemonių.

3. Šiame skyriuje numatytas bendradarbiavimas vykdomas pagal atitinkamus kiekvienos Šalies tarptautinius susitarimus, įstatymus, politikos kryptis, atsižvelgiant į išteklių paskirstymą ir teisėsaugos prioritetus.

34 straipsnis. Informacijos mainai

Nepažeidžiant 29 straipsnio (Rizikos pasienyje valdymas) nuostatų kiekviena Šalis siekia keistis su kitomis Šalimis:

a) informacija, kurią Šalis kaupia pagal III skyriaus (Užtikrinimo tvarka) nuostatas, įskaitant statistinius duomenis ir informaciją apie gerąją patirtį;

b) informacija apie Šalies teisėkūros ir normines priemones, susijusias su intelektinės nuosavybės teisių apsauga ir užtikrinimu, ir

c) jei reikia, kita informacija, dėl kurios Šalys susitarė tarpusavyje.

35 straipsnis. Gebėjimų stiprinimas ir techninė pagalba

1. Kiekviena Šalis, gavusi prašymą ir pagal bendru sutarimu nustatytas nuostatas ir sąlygas, stengiasi teikti pagalbą šio Susitarimo Šalims ir, jei reikia, būsimoms Susitarimo Šalims stiprinant gebėjimus ir teikiant techninę pagalbą, kad būtų geriau užtikrinamos intelektinės nuosavybės teisės. Gebėjimų stiprinimas ir techninė pagalba gali būti susiję su šiomis sritimis:

a) **visuomenės informuotumo apie intelektinės nuosavybės teises** didinimu;

b) **nacionalinių teisės aktų, susijusių su intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimu, rengimu ir įgyvendinimu**;

c) **tarnautojų mokymu, susijusiu su intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimu, ir**

d) **veiksmų koordinavimu regioniniu ir daugiašaliu lygmenimis**.

2. Kiekviena Šalis siekia glaudžiai bendradarbiauti su kitomis Susitarimo Šalimis ir, jei reikia, su prie šio Susitarimo neprisijungusiomis Šalimis, kad būtų įgyvendintos 1 dalies nuostatos.

3. Šalis gali imtis šiame straipsnyje nurodytų veiksmų kartu su susijusiais privačiojo sektoriaus dalyviais arba tarptautinėmis organizacijomis. Kiekviena Šalis stengiasi išvengti nereikalingo šiame straipsnyje aprašytų veiksmų ir kitos tarptautinio bendradarbiavimo veiklos dubliavimosi.

V skyrius.

INSTITUCIJŲ SUSITARIMAI

36 straipsnis. ACTA komitetas

1. Šalys įsteigia ACTA komitetą. Komitete atstovaujama kiekvienai Šaliai.

2. Komitetui pavedama:

a) vertinti šio Susitarimo įgyvendinimą ir veikimą;

b) nagrinėti su šio Susitarimo plėtra susijusius klausimus;

c) remiantis 42 straipsniu (Pakeitimai) svarstyti bet kokį pasiūlytą šio Susitarimo pakeitimą;

d) remiantis 43 straipsnio (Prisijungimas) 2 dalimi spręsti apie PPO narių prisijungimo prie šio Susitarimo sąlygas ir

e) svarstyti bet kokį kitą klausimą, kuris gali daryti įtakos šio Susitarimo įgyvendinimui ir veikimui.

3. Komitetas gali nuspręsti:

a) įsteigti *ad hoc* komitetus arba darbo grupes, kurios padėtų Komitetui vykdyti 2 dalyje nustatytus įsipareigojimus, arba, būsimai Susitarimo Šaliai paprašius, teikti paramą prisijungiant prie šio Susitarimo pagal 43 straipsnį (Prisijungimas);

b) kreiptis patarimo į nevyriausybinių organizacijų atstovus arba nevyriausybines grupes;

c) teikti rekomendacijas, susijusias su šio Susitarimo įgyvendinimu ir veikimu, taip pat remti geriausios patirties gairių rengimą;

d) su trečiosiomis šalimis keistis informacija apie intelektinės nuosavybės teisių pažeidimų skaičiaus mažinimą ir geriausia patirtimi, įskaitant prekių klastojimo ir piratavimo nustatymo ir stebėsenos metodus, ir

e) imtis kitų veiksmų vykdant nustatytas pareigas.

4. Visi Komiteto sprendimai priimami bendru sutarimu, išskyrus tuos atvejus, kai Komitetas bendru sutarimu nusprendžia kitaip. Laikoma, kad Komitetas priima sprendimą dėl svarstyti jam pateikto klausimo bendru sutarimu, jeigu nei viena posėdyje priimant sprendimą dalyvaujanti Šalis oficialiai neprieštarauja siūlomam sprendimui. Komiteto darbo kalba yra anglų kalba, jo veiklą grindžiantys dokumentai pateikiami anglų kalba.

5. Įsigaliojus šiam Susitarimui Komitetas per pagrįstą laikotarpį priima taisykles ir patvirtina savo darbo tvarką ir pakviečia šį Susitarimą pasirašiusias, bet prie jo neprisijungusias Šalis dalyvauti Komiteto tų taisyklių ir darbo tvarkos svarstymuose. Taikant šias taisykles ir darbo tvarką:

   a) sprendžiami klausimai, susiję su pirmininkavimu posėdžiams ir jų organizavimu bei organizacinių su šiuo Susitarimu ir jo vykdymu susijusių prievolių atlikimu, ir

   b) taip pat gali būti sprendžiami klausimai, susiję su stebėtojo statuso suteikimu, ir visi kiti klausimai, Komitetui nusprendus, kad jie būtini tinkamam jo veikimui užtikrinti.

6. Komitetas gali iš dalies keisti taisykles ir darbo tvarką.

7. Nepaisant 4 dalies nuostatų, per pirmuosius penkerius šio Susitarimo galiojimo metus Komiteto sprendimai dėl taisyklių ir darbo tvarkos priėmimo arba keitimo priimami bendru Šalių ir Susitarimą pasirašiusių, bet prie jo neprisijungusių Šalių sutarimu.

8. Praėjus 7 dalyje nustatytam laikotarpiui Komitetas gali priimti arba iš dalies keisti taisykles ir darbo tvarką bendru šio Susitarimo Šalių sutarimu.

9. Nepaisant 8 dalies nuostatų, Komitetas gali nuspręsti, kad priimant arba keičiant konkrečią taisyklę arba darbo tvarką būtinas bendras Susitarimo Šalių ir Susitarimą pasirašiusių, bet prie jo neprisijungusių Šalių susitarimas.

10. Komitetas posėdžiauja bent vieną kartą per metus, išskyrus atvejus, kai Komitetas nusprendžia kitaip. Pirmasis Komiteto posėdis įvyksta per pagrįstą laikotarpį po šio Susitarimo įsigaliojimo.

11. Siekiant didesnio tikrumo Komitetas neprižiūri ir nekontroliuoja teisių užtikrinimo nacionaliniu arba tarptautiniu lygmenimis arba konkrečių intelektinės nuosavybės baudžiamųjų bylų nagrinėjimo.

12. Komitetas stengiasi išvengti nereikalingo jo veiklos ir kitų tarptautinių veiksmų, susijusių su intelektinės nuosavybės teisių užtikrinimu, dubliavimosi.

37 straipsnis. Kontaktiniai asmenys

1. Kiekviena Šalis skiria kontaktinį asmenį, siekiant palengvinti Šalių keitimąsi informacija apie bet kokį šiame Susitarime nurodytą klausimą.

2. Vienai Šaliai paprašius, kitos Šalies kontaktinis asmuo nustato tinkamą tarnybą ar tarnautoją, kuriam gali būti nusiųstas prašančiosios Šalies klausimas ir, jei reikia, padeda prašančiajai Šaliai bendrauti su atitinkama tarnyba ar tarnautoju.

38 straipsnis. Konsultacijos

1. Konsultacijos Šalis gali raštu prašyti konsultacijų su kita Šalimi dėl bet kokio klausimo, susijusio su šio Susitarimo įgyvendinimu. Gavusi tokį prašymą Šalis palankiai į jį atsižvelgia, atsako į jį ir suteikia tinkamą galimybę konsultuotis.

2. Konsultacijos, įskaitant konsultacijose dalyvaujančių Šalių pozicijas, yra konfidencialios ir vykdomos nepažeidžiant nė vienos Šalies teisių ar pozicijų kitose procedūrose, įskaitant procedūrą, nustatytą PPO susitarimo 2 priede pateiktame *Susitarime dėl ginčų sprendimo taisyklių ir tvarkos*.

3. Konsultacijose dalyvaujančios Šalys bendru sutarimu gali pranešti Komitetui apie pagal šį straipsnį vykdomų konsultacijų rezultatus.

VI skyrius. Baigiamosios nuostatos

39 straipsnis. Pasirašymas

Šis Susitarimas nuo 2011 m. kovo 31 d. iki 2013 m. kovo 31 d. teikiamas pasirašyti derybų dalyviams[20] ir kitoms PPO narėms, kurių prisijungimui dalyviai pritars bendru sutarimu.

40 straipsnis. Įsigaliojimas

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus trisdešimčiai dienų nuo šeštojo ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumento deponavimo datos tarp tų pasirašiusių Šalių, kurios deponavo atitinkamus ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentus.

2. Šis Susitarimas įsigalioja kiekvienoje jį pasirašiusioje Šalyje, kuri deponuoja savo ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentą po šeštojo ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumento deponavimo, praėjus trisdešimčiai dienų nuo tos pasirašiusios Šalies ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumento deponavimo datos.

---

[20] Airija, Australija, Austrijos Respublika, Belgijos Karalystė, Bulgarijos Respublika, Čekijos Respublika, Danijos Karalystė, Estijos Respublika, Europos Sąjunga, Graikijos Respublika, Ispanijos Karalystė, Italijos Respublika, Japonija, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė, Jungtinės Amerikos Valstijos, Jungtinės Meksikos Valstijos, Kanada, Kipro Respublika, Korėjos Respublika, Latvijos Respublika, Lenkijos Respublika, Lietuvos Respublika, Liuksemburgo Didžioji Hercogystė, Maltos Respublika, Maroko Karalystė, Naujoji Zelandija, Nyderlandų Karalystė, Portugalijos Respublika, Prancūzijos Respublika, Rumunija, Singapūro Respublika, Slovakijos Respublika, Slovėnijos Respublika, Suomijos Respublika, Švedijos Karalystė, Šveicarijos Konfederacija, Vengrijos Respublika ir Vokietijos Federacinė Respublika.

41 straipsnis. Išstojimas

Šalis gali išstoti iš šio Susitarimo pateikdama depozitarui raštišką pranešimą. Išstojimas įsigalioja praėjus 180 dienų nuo pranešimo pateikimo depozitarui dienos.

42 straipsnis. Pakeitimai

1. Šalis gali pasiūlyti Komitetui šio Susitarimo pakeitimus. Komitetas sprendžia, ar pakeitimo pasiūlymą teikti Šalims ratifikuoti, priimti arba patvirtinti.

2. Pakeitimas įsigalioja praėjus devyniasdešimčiai dienų nuo atitinkamų visų Šalių ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentų deponavimo depozitarui datos.

43 straipsnis. Prisijungimas

1. Praėjus 39 straipsnyje (Pasirašymas) nustatytam laikotarpiui bet kuri PPO narė gali kreiptis dėl prisijungimo prie šio Susitarimo.

2. Komitetas sprendžia apie kiekvieno kandidato prisijungimo sąlygų.

3. Šis Susitarimas įsigalioja Šalyje kandidatėje praėjus trisdešimčiai dienų nuo jos prisijungimo, įvykusio laikantis 2 dalyje nurodytų prisijungimo sąlygų, dokumento deponavimo datos.

44 straipsnis. Susitarimo tekstas

Šis Susitarimas pasirašomas vienu originaliu egzemplioriumi anglų, ispanų ir prancūzų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški.

45 straipsnis. Depozitaras

Šio Susitarimo depozitaras yra Japonijos vyriausybė.